УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

БЕОГРАД

Београд, 2. априла, 2014.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТКИЊЕ И МЕНТОРКЕ ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 17. децембра 2013. године донело је одлуку којом је именована комисија за оцену подобности докторандкиње **САЊЕ МАРИЧИЋ** и теме докторске дисертације под називом **"ИНТРАГРУПНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ МАРКЕРИ ЗА ОСЛОВЉАВАЊЕ И ИМЕНОВАЊЕ У (ИН)ДИРЕКТНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ ШПАНСКЕ И СРПСКЕ ОМЛАДИНЕ"**

Састав комисије:

1. др Јелена Филиповић, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду
2. др Ана Кузмановић Јовановић, доцентикиња Филолошког факултета Универзитета у Београду
3. др Ивана Вучина Симовић, доценткиња Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТКИЊЕ

Сања, Милорад, Маричић
Рођена 02.03.1982. год у Сиску, Хрватска.

Основне студије уписала 2000. год. на Катедри за иберијске студије, студијска група за Шпански језик и хиспанске књижевности, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

Дипломирала 2005.

2009. год. уписала мастер на Филолошком факултету Универзитета у Београду; под менторством проф. др Јелене Филиповић 2010. год. одбранила мастер рад под називом *Визуелни импулси у настави шпанског као страног језика,* Оцена 10 (десет).

2010. год. уписала Докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду (модул наука о језику).

2012. год. положила свих 8 испита и урадила сва 4 самостално-истраживачка рада.
Радно искуство:

2005.-2009. Центар за стране језике *Lingua*, Нови Сад, предавач шпанског језика;

2006. (један семестар) Виша пословна школа Универзитета у Новом Саду, предавач шпанског језика;

2007.-2009. Карловачка гимназија, наставник шпанског језика и ангажована на предмету Теорија и технике превођења;

2008.-2009. (14 месеци) Гимназија Светозар Марковић наставник шпанског језика;

2009. постављена за званичног судског преводиоца за суд у Сремској Митровици;

2009. положила међународни испит за утврђивање нивоа знања шпанског језика (DELE), ниво C2;

2009-2010. изабрана у звање сарадника у настави за ужу научну област Романистика на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду;

2010. изабрана у звање лектора за шпански језика за ужу научну област Романистика на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду;

2013. изабрана у звање вишег наставника вештина за ужу научну област Романистика на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду;

Од 2011. год. ангажована на пројекту МНТР РС бр. 178002, *Језици и културе у времену и простору,* под руководством проф. др Снежане Гудурић.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТКИЊЕ

1. Маричић, Сања (2010). Idiomatic Expressions in Spanish Used to Describe the Character. У Georgeta Rata, ед. *Teaching Foreign Languages: Languages for Special Purposes.* Cambridge Scholars Publishing. Newcastle upon Tyne. 2010: 342-351. **(M14)**

2. Маричић, Сања, Тијана Тасковић (2010). Развој дискурсних вештина код ученика у настави употребом визуелног материјала. *Методички видици.* Бр 1/2010. стр. 113-120. **(M53)**

3. Маричић, Сања, Ксенија Шуловић (2011). La siesta or sexta hora. У Georgeta Rata, ед. *Academic days of Timişoara: Language Education Today*. Cambridge Scholars Publishing. Newcastle upon Tyne. 2011: 163-173. **(M14)**

4. Маричић, Сања (2011). Употреба хиспанског филма у циљу стицања културне компетенције у настави шпанског језика као страног језика, У *Теме 3/2011*, Ниш, Универзитет у Нишу. Бр3: 697-1126. **(M24)**

5. Маричић, Сања (2011). О глаголима промене у шпанском језику. *Савремена проучавања језика и књижевности*. Год. II, Књига I, стр. 333-345. **(M53)**

6. Маричић, Сања, Милица Ђурић (2011). „Pero“, „sin embargo“ у „no obstante“ como conectores discursivos. *Facta Universitatis,* 9 (2): 89-98. **(M51)**

7. Маричић, Сања (2013). Говорни чин увреде: елементи вербалне антиучтивости у роману Historias del Kronen. *Зборник радова са конференције Језици и културе у времену и простору II/1*. Нови Сад: Филозофски факултет, стр. 83-95. **(M14)**

8. Маричић, Сања, Вања Манић-Матић и Наташа Поповић (2013). Рекламни спот као аутентични документ у настави страног језика. *Зборник радова са конференције Језици и културе у времену и простору 2*. Нови Сад: Филозофски факултет, стр. 411-420 **(M14)**

9**.** Маричић, Сања (2011). Идентитет сефардске жене у делима Росе Нисан. У: *Зборник радова* [Електронски извор]. Књ. 2 / *Шести међународни интердисциплинарни симпозијум Сусрет култура*.Нови Сад: Филозофски факултет, 2013: 1099-1108. **(M14)**

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТКИЊА ПОДОБНА ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидаткиња САЊА МАРИЧИЋ испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За менторку је предложена др Јелена Филиповић, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за иберијске студије.

Одабрана библиографија:

Filipović Jelena. 2009. *Moć reči: Ogledi iz kritičke sociolingvistike*. Beograd: Zadužbina Andrejević (књига)

Kuzmanović, Ana, Jelena Filipović, Jasna Stojanović & Jelena Rajić (eds.). 2013. *Estudios hispánicos en el siglo XXI.* Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu. (књига, ко-уредница)

Vučo, Julijana & Jelena Filipović (eds.). 2012. *Filološka istraživanja danas. Jezik i društvo/ Philological Research Today. Language in Society*. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu. . (књига, ко-уредница)

Savić, Jelena M. 1996. Code-*switching: Theoretical and methodological issues.* Monografija Filološkog Fakulteta br. 81. Beograd: Filoloski Fakultet. (књига)

Filipović, Jelena. 2013. Perspectivas de género en el discurso escolar y educativo en España y en Serbia, *Colindancias,* 4: 225-234.

Filipović Jelena. 2013. Cultural models and variation in oral narratives, in: J. Nikolić & Dalibor Soldatić (eds.) *AELO 35. Advances in Oral Literature Research*. Belgrade: Faculty of Philology Press, pp. 329-342.

Filipović, Jelena & Ivana Vučina-Simović. 2012. El judeoespañol de Belgrado: un caso paradigmático de los Balcanes. *Hispania,* 95(3): 495-508.

Filipović, Jelena & Julijana Vučo. 2012. Language policy and planning in Serbia: language management and language leadership. *Anali Filološkog fakulteta,* 24(II): 9-32.

Filipović, Jelena. 2011. Gender and power in language standardization of Serbian. *Gender and Language.* 5(1): 111-131.

Filipović, Jelena. 2011. Language policy and planning in standard language cultures – an alternative approach. In: Vera Vasić (ed.), *Primenjena Lingvistika u čast Ranku Bugarskom. JEZIK U UPOTREBI [Applied linguistics in honor of Ranko Bugarski. LANGUAGE IN USE]*. Novi Sad: Društvo za primenjenu lingvistiku Srbije, Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu, Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu , pp. 121-136

Filipović, Jelena & Ivana Vučina-Simović. 2010. La lengua como recurso social: el caso de las mujeres sefardíes de los Balcanes. En: P. Díaz Mas & M. Sánchez Pérez (editoras). *Los*

sefardíes ante los retos del mundo contemporáneo. Identidad y mentalidades. Madrid: CSIC, pp. 259-269.

Filipović, Jelena. 2010. Kontrastivna izučavanja srpskog i španskog U: P. Piper & I. Klajn (eds.), *Kontrastivna izučavanja srpskog jezika: pravci i rezultati.* Beograd: SANU, Odeljenje jezika i književnosti, pp. 353-375.

Filipović, Jelena. 1998. Novi pristup analizi prekljucivanja kodova *Zbornik za filologiju i lingvistiku Matice srpske*, Matica Srpska], XLI/1: 135-145.

Filipović, Jelena. 1998. Varijacije unutar padeških sistema u različitim tipovima srpskih varijeteta: u prilog jedinstvenoj teoriji jezičkih promena. [Case systems Variation in Different Varieties of Serbian], *Zbornik za filologiju i lingvistiku Matice srpske, XLI/1*: 135-145.

Filipović, Jelena. 1998. The status of Serbian as the minority language within a Serbian-American community. *Filoloski pregled , XXV*, 2: 147-157.

Savić, Jelena M. 1995. "Structural convergence and language change: evidence from Serbian/English code-switching", *Language in Society*, 24 (4): 475-492.

Комисија сматра да ПРОФ. ДР ЈЕЛЕНА ФИЛИПОВИЋ испуњава све услове за менторку ове докторске дисертације за област:

СОЦИОЛИНГВИСТИКА, ПРАГМАТИКА, АНАЛИЗА ДИСКУРСА, ХИСПАНСКА ЛИНГВИСТИКА

ОЦЕНА ФОРМУЛАЦИЈЕ НАЗИВА ТЕЗЕ

Комисија закључује да је радни назив тезе "ИНТРАГРУПНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ МАРКЕРИ ЗА ОСЛОВЉАВАЊЕ И ИМЕНОВАЊЕ У (ИН)ДИРЕКТНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ ШПАНСКЕ И СРПСКЕ ОМЛАДИНЕ" прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

Модерна урбана или социјална дијалектологија, схваћена као проучавање језика у друштвеном контексту, на нашим просторима почиње да се развија шездесетих година XX века (нпр. радови Милке Ивић). Предмет изучавања урбане дијалектологије и социолингвистике представља језик којим се чланови једне говорне заједнице служе у свакодној интеракцији у широком распону говорних ситуација. Језички варијетети се распоређују по вертикалној (друштвеној) равни и називају се социолекти, друштвени или социјални дијалекти који настају социјалним раслојавањем језика и рефлектују разлике између појединих друштвених група. Оно што је за овај рад најважније јесте чињеница да „жаргон, као производ друштвеног раслојавања језика, чини најважнији саставни елемент градског говора" (Бугарски 2009: 24). Клајн (1996) сматра да жаргон представља елитни вокабулар једног друштвеног слоја или струке, а да је арго или сленг супстандардни варијетет с обавезним компонентама афективности и пејоративности. Бугарски (2006: 5) поима жаргон као језик у малом при чему разликује стручни, субкултурни, те омладински тип жаргона (2006: 13) али наглашава да је за стручне жаргоне карактеристична

шаблонска и претенциозна употреба стручних назива, а да насупрот њима субкултурни и омладински жаргон карактеришу креативност и живописност у стварању речи.

Централна тема овог рада је анализа карактеристика омладинског жаргона у контексту неформалне интеракције младих у Шпанији и Србији. Овај рад се бави лексемама употребљеним у функцији етикете за ословљавање неке особе које се још називају и апелативима а најчешће су обележени вокативом. Апелативи могу бити заједничке именице и поименичени придеви употребљени било у дословном било у пренесеном значењу за ословљавање другог лица у неформалној комуникацији говорника. Јовановић и Тривић (2011: 135) преузимају класификацију коју даје Пере (Perret 1970) према којој апелативи могу бити: властита имена (Уроше, Ирена), личне заменице (Ви, ти), титуле (господине, госпођо), изрази међуљудских (комшија, мајсторе) и родбинских односа (тата, мама), називи за људска бића уопште (момак), поименичени придеви (шашави, лепа, стари мој), метафорички употребљене речи (сунце, лутко, мачкице) и властита имена којима се наглашавају нека особина (Шабане, Шварценегеру, Рамбо) Овај последњи тип апелатива додају ауторке Јовановић и Тривић (2011: 136). Фактори који утичу на избор и употребу апелатива су разноврсни и подразумевају семантички, прагматички и социолингвистички аспект. Јовановић и Тривић (2011: 141) указују да на основу семантичке модификације (померања или пражњења значења) апелативи показују различиту експресивну вредност. Носе исту прагматичку функцију задобијања и задржавања пажње саговорника, њихово присуство се уочава у разним говорним чиновима док на социолингвистичком плану, указују на степен блискости односно дистанцираности међу саговорницима. Социолошки фактори попут узраста и друштвеног статуса те нивоа блискости саговорника, условљавају избор етикета за ословљавање у комуникацији. Како корпус овог рада представљају примери разговорног језика млађе градске популације ексцерпирани из новијих српских и шпанских филмова чији су протагонисти припадници омладине, комуникативна ситуација се карактерише непосредношћу, неусиљеношћу и спонтаношћу.

Једна од основних претпоставки овог истраживања је да су међуљудски односи у савременим, комплексним и друштвено хијерархијски раслојеним друштвима у великој мери одређени социјалним типовима који се креирају процесу интеракције. Следећи идеје Орина Клапа, који је успоставио ауторитет у „сленгологији“ (цит. према Трифуновић 2007), ауторка се усмерава на жаргон који представља најбогатији извор сазнања о социјалним типовима које друштво производи. Овај аутор се бавио апстрактним социјалним типовима, регистрованим у популарном говору и у стварним животним ситуацијама сакупљајући и дефинишући велики број, углавном вулгарних израза особа нижег степена формалног образовања из великих америчких градова. Клап је, дакле, мишљења да свака колекција сленга или жаргона представља богат извор социјалних типова. Типизација би се могла дефинисати као процес кроз који пролази сваки припадник једне заједнице, покушавајући да изгради себе и свој идентитет, и то у зависности од тога који статус жели да задобије у тој заједници. Овај облик типизације Клап назива типизацијом сопства. Други облик који овај аутор идентификује, типизација других, подразумева начин на који особа опажа остале припаднике своје заједнице, стварајући о њима одговарајуће представе. Клап доводи у уску везу самотипизацију и типизацију другог, сматрајући да типизација другог игра значајну улогу у грађењу сопственог идентитета (цит. према Трифуновић 2007: 129). Овај аутор верује да је креирање жаргона повезано са креирањам типова будући да речник жаргона садржи већину најбитнијих имена социјалних типова. У процесу типизације појединца, друштво је оно које има последњу реч. Сарадња унутар једне групе базира се на прихватању појединца да припада одређеном типу и на примени заједничког система типизације према коме чланови врше

класификацију људи са којима се срећу. Представа о неформалној друштвеној структури најбоље се стиче састављањем детаљног списка значајних социјалних типова које је заједница произвела. Овакав списак би показао да социјални типови одражавају оне димензије друштвеног живота за које постоји мало еквивалентних, а још мање прецизнијих, техничких термина, како наводи Клап. За овај рад је такође занимљиво како Чанак веома лепо примећује да «као што је лепота у оку посматрача, тако је лепота речи у уху слушаоца, а лепота жаргона више је у уху његових стваралаца, који његову пежоративност не чују као пежоративност, него као израз блискости јер – према најближима смо најсуровији « (Чанак 2005 215).

Радовановић (2003: 176) истиче да је жаргон пример оваквог социјалног раслојавања језика, нарочито код омладине и да жаргони представљају општу појаву у језицима и културама света. Бугарски (2006: 19) сматра да је жаргон у основи социолект, будући да је примарно везан за друштвене групе, као снажно обележје њиховог идентитета и екслузиван знак припадности датој скупини. Поред тога што обилује специфичним језичким средствима, жаргон даје специфично значење неким стандардним или књижевним изразима што га чини мање разумљивијим осталим говорницима истог језика.

У централном делу рада ауторка ће се детаљније позабавити феноменом омладинског жаргона као специфичног урбаног суб-дијалекталног испољавања језика. Суштина жаргона и главни разлог његовог постојања јесте потреба члана неке друштвене групе да и специфичним вербалним средствима афирмише свој идентитет и потврди своју припадност датој групи (Бугарски 2006: 13). Он дефинише жаргон као „сваки неформални и претежно говорни варијетет неког језика који служи за идентификацију и комуникацију унутар неке друштвено одређене групе – по професији, социјалном статусу, узрасту и сл. - чије чланове повезује заједнички интерес или начин живота“ (Бугарски 2006: 12).

Жаргон карактеришу и специфични лексички и фразеолошки елементи, каткад и синтактички и фонолошки, те иновативна употреба постојећих речи и грађење нових, често с циљем да се оне учине неразумљивим онима који нису припадници одређене групе (Бугарски 2006: 12). Такође, својствене су му језичко-стилске особености попут лексичке продуктивности и иновативности, граматичке флексибилности, семантичке експресивности (нарочито у смеру прејоративности и ироније), затим метафоричност и асоцијативност, те хуморно поигравање звуком и значењем која често дају сасвим неочекивана чак апсурдна решења која управо због тога и делују ефектно (Бугарски 2006: 21).

Ауторка у свом истраживању повезује жаргон са теоријом учтивости и функцијом и значењем увредљивих исказа у интеракцији. Усмерење на увреде јасно је само на основу опсервационих доказа који указују на њихову доминантну присутност у омладинском жаргону како у шпанском, тако и у српском језику. У оквиру свог модела учтивости из 1987. године Браун и Левинсон посматрају увреду као чин који представља угрожавање интегративног лица (енг. *face threatening act*). Сваки говорник има своје потребе лица (енг. *face wants*) тј. очекивања у вези с јавном представом о себи (Yule 1996: 61). У интеракцији са другима производимо чинове који потенцијално угрожавају лице (наше или туђе). Када вређамо некога, ми угрожавамо његово интегративно лице. У моделу Браунове и Левинсона, учтивост представља стратегију за ублажавање угрожавања лица. Интегративна учтивост подразумева коришћење језика да се изрази одобравање и допадање. Постоје индиректни говорни чинови који се везују за друштвене ситуације у којима говорници желе да буду обазривији према својим саговорницима због разлике у

годинама, друштвеном или професионалном статусу (Радић-Бојанић 1997: 93). Дакле, на принцип учтивости утичу односи међу саговорницима, а будући да су саговорници у нашем корпусу махом једнаког статуса, комуникација међу њима је прилично неформална. Ово истраживање доводи у питање традиционалну класификацију теорије учтивости, те је једна од хипотеза овог истраживања да увреде и негативни апелативи заправо немају функцију угрожавања лица у великом броју комуникативних ситуација у којима се употребљава омладински жаргон.

Циљ истраживања, хипотезе и очекивани резултати

У свом раду ауторка следи Цимерманову (2002) констатацију да је основни циљ омладинског говора да се разликује од стандардног, те да млади стварају неку врсту контракултуре, која дакле и социолингивстички не може да се објасни према принципима стандарднојезичке анализе, те да, мада њихова намера није да утичу на промену стандардног језика, они томе ипак доприносе.

Циљ овог рада је да истражи начин на који се млади Срби и Шпанци међусобно ословљавају и зашто су изрази које упоребљавају махом погрдни и вулгарни а полазна хипотеза је да припадници шпанске и српске омладине употребљавају етикете за ословљавање у подједнакој мери, посебно оне које, бар на први поглед, угрожавају лице (енгл. *face threatening*). У оба корпуса се примећује да превасходно мушкарци при ословљавању или поздрављању, употребљавају етикете са негативном конотацијом, али анализа конотативних значења указује да у њиховој комуникацији није присутан увредљив тон или ниподаштавање саговорника. Тако се поставља питање која би могла бити функција ових апелатива у омладинској комуникацији уколико јој циљ није увредити саговорника. Иако Мартинес Лара закључује да увреде представљају родни маркер резервисан искључиво за говор мушкараца (2006: 62), у овом раду се прихвата тврдња Сантос Каретера (2011: 11) да и женски говорници шпанског језика, попут мушких, употребљавају увреде у колоквијалном говору, а разликују се једино према врсти израза које користе. За жаргонски дискурс младих у Србији, до сада нису обављене сличне анализе, те ће ово компаративно истраживање понудити пионирске закључке у овој области српске социолингвистике. Намера ауторке је да истражи које врсте увреда су карактеристичне за женски а које за мушки дискурс у оба језика а резултати ће показати да ли су и у којој мери млади говорници шпанског и српског језика обазриви у чину упућивања увреда особама женског пола, те да ли су креативнији у упућивању (анти)увреда мушкарцима. Очекује се да ће резултати анализе корпуса показати да су припаднице женског пола у обе говорне заједнице донекле учтивије од мушкараца у избору етикете за ословљавње како мушких тако и женских учесника у комуникацији. Такође се очекује да ће у корпусу из оба језика превладавати присуство вулгарних израза, и што је посебно значајно, да се може направити типологија комуникативних чинова у којима ти изрази немају функцију угрожавања лица, већ успостављања осећања интрагрупне припадности и солидарности.

Колоквијални разговори типични за младе Шпанце и Србе одабрани су као корпус са идејом да упркос површинским разликама између култура ове две говорне заједнице, постоје суштински, дубински когнитивни културни модели сличног устројства који одређују говорно понашање у обе друштвене групе. Узимајући у обзир чињеницу да је присуство жаргонских етикета за ословљавње уочено у позоришним представама, филмовима, телевизијским серијама, блоговима и друштвеним мрежама, овде се корпус формира на примерима из омладинских српских и шпанских филмова снимљених у току

XXI века. Овакав одабир корпуса условљен је чињеницом да едитовани дискурс овог типа има све типичне карактеристике спонтаног неформалног дискурса, те да нуди систематизовану слику друштвеног устројства и присуства/одсуства друштвених хијерархија представљених у говорном понашању у два анализирана друштва.

План рада и методе истраживања

У овом раду примењује се квалитативна компаративна метода у циљу идентификације, описа и интерпретације појава које су у вези са карактеристикама жаргона (апелативи и увреде), као и квантитативна метода у циљу одређивања фреквенције жаргонских израза у два језика и корелације са релевантним екстралинвистичким факторима (међу којима предњачи род као социјално-когнитивна а не биолошка категорија).

Ауторка жели да кроз овде приказано истраживање утврди који се апелативи употребљавају у говору српске и шпанске омладине, каква је њихова функција и на какве интерперсоналне односе њихова употреба указује. Интерперсонални односи који се изражавају помоћу апелатива могу бити позитивни, неутрални и негативни. Према Јовановић и Тривић (2011: 137) за позитивне интерперсоналне односе везује се висок ниво субјективности и емоционалне повезаности и они су најуочљивији у говорним чиновима давања похвала, упућивања комплимената и пружању подршке док негативне интерперсоналне односе такође карактерише висок ниво субјективности али уз негативно вредновање особина и понашања те су најуочљивији у говорном чину увреде, клетве, подсмехивања и сл. Дакле, у анализи корпуса формираће се класификација етикета за ословљавање према говорном чину у ком су употребљене према критеријумима дефиисаним на основу типа говорног чина: упућивање комплимента, подршка, похвала или пак чођење, прекор, критика, увреда, подсмех, ругање, псовка.

Затим ће истражити присуство односно одсуство семантички немодификованих апелатива који су најближи основном значењу речи (људи, човече, брате) и семантички модификованих апелатива (матори, мала, легендо) који неретко имплицирају највиши степен емоционално-стилске експресивности (Јовановић и Тривић 2011: 139). Такође ће узети у обзир и појава када услед учестале и дуготрајне употребе долази до семантичког пражњења апелатива као што се десило са лексемама *брате* и *човече* у српском језику и *chaval* и *hombre* у шпанском.

Брате, не могу да верујем!
Који идиот, човече!
¡Qué hija de puta chaval!
Hombre Juani, ¿cuánto tiempo?

Следећи Цимерманову дефиницију увреде, сваку реч, израз или реченицу која има исте структуралне лингвистичке карактеристике као увреда ауторка третира као увреду (Martínez Lara 2009: 61). Међутим, њена функционална вредност, односно да ли је она неучтива или антиучтива, одређиваће се у зависности од контекста у коме је изговорена и степена угрожавања лица. (Анти)увреде класификују се према рецептору у циљу утврђивања да ли се у подједнакој мери упућују и мушкарцима и женама. Класификација примера из корпуса биће представљена у виду табела у којима ће бити наведено основно значење форме за обраћање, објашњење израза према речнику жаргона и у контексту, пример и превод примера на српски/шпански језик. Следећи идеје Мартинес Ларе (2009:

68-69), ауторка их класификује као неучтиве увреде (веома претеће и претеће) и антиучтиве увреде односно антиувреде (слабо претеће и нимало претеће), оне које доприносе успостављању интерперсоналне блискости и интрагрупне солидарности.

а) Веома претеће увреде: у ову групу сврстава увреде којима се напада, понижава и дискредитује интегративно лице саговорника и које доводе до прекида комуникације.
б) Претеће увреде су оне којима се напада интегративно лице саговорника али које, за разлику од претходних не проузрокују прекид комуникације.
ц) Слабо претеће су увреде којима се напада, понижава и дискредитује особа која није присутна, увреде којима се било позитивно било негативно оцењује одсутна особа, затим оне које позитивно оцењују саговорнике и оне којима се скреће пажња саговорника.
д) Нимало претеће су увреде и вулгарности које се користе као узречице или узвични изрази и који се не сматрају опасним у интеракцији те се комуникација никада не прекида.

Горе наведеној класификацији примера из корпуса и анализе добијених резултата и закључних разматрања претходиће теоријски део рада који ће се бавити фатичком функцијом језика, теоријом Орина Клапа о формирању социјалних типова и коначно жаргоном као најзначајнијим обележјем једног социолекта, теоријом учтивости и говорних чинова.

Цимерман (2002, наведено према Ákertage 2007: 7) сматра да су истраживања о говору младих, која су као полазну тачку узимала разлике између говора образованих и младих говорника, била погрешна јер је по његовом мишљењу требало да као предмет истраживања узму комуникативни чин између самих младих. Цимерман (1996: 477) указује на још један разлог због ког истраживачи не показују интересовање за ову тему када каже да омладина није носилац довољно јаке друштвене моћи, будући да су њени припадници законски малолетни, економски зависе од родитеља или старатеља, а и њихов говор је релативно кратког века.

Имајући у виду да жаргон настаје као резултат особеног, спонтаног и по правилу анонимног усменог стваралаштва особито млађих генерација (Бугарски 2006: 21) из жаргонских речи и израза може се ишчитати како они размишљају, каква им је свест. Имајући у виду ефемерност жаргона, који брзо застарева, али подједнаком брзином настаје и његов подмладак, сврха овог рада је да контрастивном анализом примера из шпанског и српског језика допринесе комплетирању тренутне језичке слике света и реалног стања у језику и на тај начин пружи свој допринос изучавању жаргона и напослетку пружи подстицај за даља проучавања овог вида људске вербалне креативности.

Комисија закључује да предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у потпуности задовољава критеријуме успостављене за израду докторске дисертације.

БИБЛИОГРАФИЈА ПРЕЛИМИНАРНИХ ИСТРАЖИВАЊА

Кандидаткиња је приложила библиографију од 101 библиографске јединице релевантне за истраживање, као и 22 шпанска и српска филма који чине корпус за емпиријски део истраживања.

1. Andrić, Dragoslav. *Dvosmerni rečnik srpskog žargona i žargonu srodnih reči i izraza.* Drugo, znatno dopunjeno izdanje. Beograd: Zepter Book World/ Dragoslav Andrić. 2005.
2. Åkerhage, Jessica. *Estudio sobre el lenguaje juvenil en la obra Historias del Kronen, de José Ángel Mañas*. 2007. [Dostupno na: http://www.google.rs/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&sqi=2&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fhis.diva-portal.org%2Fsmash%2Fget%2Fdiva2%3A158315%2FFULLTEXT01&ei=XnNTUM_pGNHKsga99YG4BQ&usg=AFQjCNGkHaqVAbeM2yRMS-6O74am5yI7DA&sig2=yd1n-ewPy-jxHSanjFfbKg poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
3. Ašić, Tijana. Semantičko-pragmatička analiza upotrebe reči ekstra u žargonu gradske omladine. U: *NSSVD* 38/1. 2009: 177-190.
4. Ašić, Tijana. Semantičko-pragmatička analiza upotrebe prideva pozitivne subjektivne ocene u žargonu gradske omladine. U: *NSSVD* 39/1. 2010: 243-255.
5. Bernal, María. ¿Insultan los insultos? Descortesía auténtica vs. descortesía no autentica en español coloquial. *Pragmatics* 18:4 2008: 775-802.
6. Bogdanović, Nedeljko (ur.). *Opscena leksika, zbornik radova*. Niš: Prosveta. 1998.
7. Bošnjaković, Žarko (ur.). *Govor Novog Sada*. Sveska 1: Fonetske osobine. Lingvističke sveske 8. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2009.
8. Breñes Peña, María Ester. *Los insultos entre los jóvenes: la agresividad verbal como arma para la creación de una identidad grupal.* 2007. [Dostupno na: *dialnet.unirioja.es/.../2316886.pdf*, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
9. Briz, Antonio. *El español coloquial en la clase de E/LE. Un recorrido a través de los textos.* Madrid: Sociedad General Española de Librería, S.A. 2002.
10. Bugarski, Ranko. *Jezik i kultura*. Beograd: XX vek. 2005.
11. ----------. *Žargon*. Beograd: XX vek. 2006.
12. ----------. Teorijske osnove urbane dijalektologije U: *Govor Novog Sada*. Sveska 1: Fonetske osobine. Lingvističke sveske 8 (ur. Bošnjaković, Žarko). Novi Sad: Filozofski fakultet. 2009: 13-29
13. ----------. *Evropa u jeziku*. Beograd: XX vek. 2009.
14. ----------. *Jezik i identitet*. Beograd: XX vek. 2010.
15. ----------. *Portret jednog jezika*. Beograd: XX vek. 2012a.
16. ----------. *Sarmagedon u Mesopotamaniji*. Beograd: XX vek. 2012b.
17. Calvo Pérez, Julio. *Introducción a la pragmática del español*. Madrid: Cátedra. 1994.
18. Cascón Martin, Eugenio. *Español coloquial. Rasgos, formas y fraseología de la lengua diaria*. Segunda edición ampliada. Madrid: Edinumen. 2006.
19. Capanaga, Pilar. *La creación léxica en Historias del Kronen*. [Dostupnona: http://cvc.cervantes.es/literatura/aispi/pdf/08/08_049.pdf, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
20. Chenoll, Antonio. ¡*Quién cojones ha hecho esto! : Insultos, expresiones vulgares y coloquialismos en el aula de E/LE*. [Dostupno na: http://www.uv.es/foroele/foro3/Chenoll.pdf, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
21. Celdrán Gomáriz, Pancracio. *Inventario general de insultos*. Madrid: Ediciones del Prado. 1995.
22. Corbalán Vélez, Ana. *Subculturas jóvenes posmodernas: Historias del Kronen como medio de escape y resistencia*. [Dostupno na: http://alabama.academia.edu/AnaCorbalan/Papers/333886/_Subculturas_jovenes_posmodernas_Historias_del_Kronen_como_medio_de_escape_y_resistenciaposlednji put posećeno 14.IX 2012.]

23. Čanak, Marijana M. Obeležja novosadskog omladinskog žargona sa rečnikom. U: *Prilozi proučavanju jezika* 36. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2005: 207-234.
24. Durbaba, Olivera. Društvena mreža *Vukajlija* – analiza jednog „rečnika" slenga i idioma. U: *NSSVD* 40/1 2011: 429-437.
25. Đorić, Božo. Gramatički rod i pitanje polne diskriminacije u jeziku. U: *Srpski jezik br.* 11/1-2. Beograd. 2006: 51-63
26. Enajas, Raquel. El vocativo amoroso en el lenguaje juvenil almeriense. *Revista electrónica de estudios filológicos*. Número VII, junio 2004. http://www.um.es/tonosdigital/znum7/estudios/eelvocativo.htm
27. Escandell Vidal, M. Victoria. Cortesía, formulas convencionales y estrategias indirectas. *Revista Española de Lingüística*, 25, 1. 1995: 31-66.
28. ---------- *Introducción a la pragmática del español*. Barcelona: Ariel. 2006.
29. Filipović, Jelena. *Moć reči. Ogledi iz kritičke sociolingvistike*. Beograd: Zadužbina Andrejević. 2009.
30. ----------. *Rod i jezik. Uvod u rodne teorije* (ur. I. Milojević/S. Markov). Novi Sad: Centar za rodne studije/Mediterran Publishing. 2011: 409-423.
31. Garrido Rodríguez, M.ª del Camino. *Cortesía y actos de habla en la enseñanza de E/LE*. ASELE. Actas XVI. 2005. [Dostupno na: http://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/asele/pdf/16/16_0306.pdf, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
32. Gerzić, Borivoj. *Rečnik srpskog žrgona*. Beograd: SA. 2012.
33. Halupka Rešetar, Sabina. The Use of Invectives in Serbian and Hungarian: a contrastive analysis. U: *Jezici i kulture u vremenu i prostoru II/2*. Tematski zornik. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2013: 127-137.
34. Hedemann, Øyunn Rishøi. Las funciones conversacionales de chaval como marcador del discurso en el lenguaje juvenil madrileño. *Dialogía*, 5, 2010: 24-63.
35. Hernes, Solfrid. *El uso de palabras tabúes en el lenguaje juvenil en Chile y en Noruega*. Universitetet i Bergen, Bergen. 2011. https://bora.uib.no/bitstream/handle/1956/7358/89217680.pdf?sequence=1
36. Holmvik, Lise. *Como usado como marcador del discurso en el lenguaje juvenil de Madrid*. 2011. http://www.colam.org/publikasjoner/tesina%20como.pdf
37. Iglesias González, José María. *Diccionario de argot español*. Madrid: Alianza Editorial S.A., 2003.
38. Imami, Petrit. *Beogradski frajerski rečnik*. III dopunjeno izdanje. Beograd: NNK Internacional. 2007.
39. Jocić, Mirjana. Oslovljavanje i obraćanje. U: *Govor Novog Sada*, knjiga 2. Lingvističke sveske 9. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2009.2011: 297-344
40. Jojić, Olja. Kako se žaliti učtivo na engleskom jeziku. U *Savremena proučavanja jezika i književnosti.* Zbornik radova sa I naučnog skupa mladih filologa Srbije. Filum: Kragujevac. 2009: 295-303.
41. Jørgensen, Annette Myre. Juan, A. Martínez López. *Los marcadores del discurso del lenguaje juvenil de Madrid*. ReVEL. Vol. 5, n.9. 2007. [Dostupno na: http://www.revel.inf.br/files/artigos/revel_9_los_marcadores_del_discurso_del_lenguaje_juvenil_de_madrid.pdf, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
42. Jørgensen, Annette y Martínez López, Juan Antonio. Los marcadores del discurso del lenguaje juvenil de Madrid, *Revista Virtual de Estudos da Linguagem*, 5, 9, 2007: 1-19. [Dostupno na: http://www.revel.inf.br/ poslednji put posećeno 14.IX 2013.]
43. Jørgensen, Annette Myre. *Tío y tía como marcadores en el lenguaje juvenil de Madrid*. Actas del XXXVII Simposio Internacional de la Sociedad Española de Lingüística. 2008. [Dostupno na:

http://www.unav.es/linguis/simposiosel/actas/, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
44. ---------- y Martínez López, Juan Antonio (2009): Tronco/a utilizado como marcador discursivo en el lenguaje juvenil de Madrid, en María Bernal *et al*., eds., *Actas del II Congreso de Hispanistas y Lusitanistas Nórdicos*, Stockholm, Acta Universitatis Stockholmiensis, 2009: 67-80.
45. Jovanović, Jelena. O kolokvijalizmima i žargonizmima u jeziku srpske štampe. U: *NSSVD* 40/1 2011: 99-113.
46. Jovanović, Vera i Aneta Trivić. Apelativi u razgovornom jeziku mlađe urbane populacije. U: *Savremena proučavanja jezka i književnosti god. II / knjiga 1*. Kragujevac: FILUM. 2011: 135-141.
47. Katnić-Bakaršić, Marina. *Lingvistička stilistika* - elektronsko izdanje, dostupno na http://rss.archives.ceu.hu/archive/00001017/01/18.pdf [31.X.2013.]
48. Kiš, Nataša i Savić, Ivana. O nekim tendencijama u izboru jezičkih sredstava u situaciji obraćanja, oslovljavanja i pozdravljanja. U: *Prilozi proučavanju jezika* 38. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2007: 243-248.
49. Kirfel. Sabine. Urbani žargonski jezički idiomi u srpskoj književnosti – na primeru romana *Hobo* Zorana Ćirića. U: *NSSVD* 40/1 2011: 81-91
50. Klajn, Ivan. Leksika. U: *Srpski jezik na kraju veka*. Beograd: Institut za srpski jezik SANU – Služeni glasnik. 1996.
51. Knežević, Zorica. Nazivi zanimanja u žargonu. U: *Prilozi proučavanju jezika* 36. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2005: 197-205.
52. ----------. *Čovek u žargonu*. *Semantičko-derivaciona analiza žargonizama sa arhisemom čovek*. Beograd: Alma. 2010.
53. ----------. Žargonizmi u govoru novosadskih učenika. U: *Govor Novog Sada,* knjiga 2. Lingvističke sveske 9. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2009. 2011: 269-277.
54. Kornfeld, Laura Malen. *Gramática y política del insulto: la revista Barcelona.* [Dostupno na: http://perio.unlp.edu.ar/ojs/index.php/question/article/viewFile/126/858, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
55. Kosanović, Marija-Magdalena. Lingvokulturološki pogled na slovenske žargone. U: *Slavistika.* Beograd XII. 2008: 229-234
56. Landone, Elena. Reflexiones sobre la cortesia verbal en la enseñanza/aprendizaje del ELE. Marco ELE. Revista diaáctica ELE, n. 8. 2009. [Dostupno na: http://marcoele.com/descargas/8/landone_cortesia.pdf, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
57. Lozano, Jorge et al. *Análisis del discurso. Hacia una semiótica de la interacción textual*. Madrid: Cátedra. 2009.
58. Maričić, Sanja. Uvreda kao simbol identifikacije sa vršnjačkom grupom. Antiučtivost u romanu Historias del Kronen. U: *Jezici i kulture u vremenu i prostoru II/1*. Tematski zornik. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2013: 83-95.
59. Marković, Jadranka. Oslovljavanje kao posledica društvenih kretanja. U: *Srpski jezik u upotrebi*. Knjiga I. Kragujevac: FILUM. 2009: 117-124.
60. Marković, Jordana. Žargon kao izraz učeničke kreativnosti. U: *Godišnjak za srpski jezik i književnost* 7. Niš. 2003: 105-122.
61. Marković, Ljiljana. Do we teach sexism when we teach English? U: *Primenjena lingvistika* 4. Novi Sad. 2003: 153-163.
62. ----------. Kad je ona u pitanju, da li je ona ona ili on. Predstavljanje žena u univerzitetskim dokumentima. U: *Primenjena lingvistika* 9. Beograd/Novi Sad. 2008: 225-239.

63. Martínez Lara, José Alejandro. Los insultos y palabras tabúes en las interacciones Juveniles. Un estudio sociopragmático funcional. *Boletín de Lingüística*, XXI/31/ Ene – Jun, 2009: 59-85. [Dostupno na: http://redalyc.uaemex.mx/src/inicio/ArtPdfRed.jsp?iCve=34711680003, poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
64. Miloradović, Sofija. Muzički žargon mladih (I). Ledilo svirka u Beogradu i *гнать веселуху* u Moskvi. 2009. *Glasnik Etnografskog instituta SANU* LVII (I). Beograd. 2009: 27-50
65. ----------. Muzički žargon mladih i *МОЛОДЕЖНЫЙ МУЗЫКАЛЬНЫЙ СЛЕНГ* (komparativni pogled) Beograd: Etnografski institut SANU – Institut za srpski jezik SANU. 2012.
66. Milosavljević, Bojana. Metaforični pojam „lica" u kontekstu teorije o učtivosti. U: *Naš jezik* XXXVI/1-4. 2005: 68-75
67. Molina, Walter. Sandoval, Mario. Cultura escolar y cultura juvenil: La (re)construcción simbólica del espacio escolar en la mutación cultural. *Revista temas sociologicos* n.º 11. 2006: 103-123.
68. Moreno, María Ester. *Funciones y actos de habla en el aprendizaje de español como lengua extranjera.* [Dostupno na: http://www.docstoc.com/docs/20972278/FUNCIONES-Y-ACTOS-DE-HABLA-EN-EL-MARCO-DEL poslednjiput posećeno 14.IX 2012.]
69. Mitkova, Adriana. *El léxico juvenil por áreas temáticas*. Revista electrónica de estudios filológicos, XIV. 2007. [Dostupno na: http://www.um.es/tonosdigital/znum14/secciones/estudios-17-lexicojuvenil.htm poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
70. Navdal, Tore. *Las palabras tabú del lenguaje juvenil madrileño*. Universitetet i Bergen, Bergen. 2007. https://bora.uib.no/bitstream/handle/1956/2612/Masterthesis_Navdal.pdf?sequence=1
71. Ostin, Dž. L. *Kako delovati rečima: predavanja na Harvardu 1955. godine*. Prevod Milorad Radovanović. Novi Sad: Matica srpska. 1994.
72. Pedroviejo Esteruelas, Juan Manuel. Un estudio sociolingüístico. Sistemas de tratamiento de la juventud de Valladolid. En: *Revista de estudios filológicos*. *Tonos digital*. Número XI, junio 2006. http://www.tonosdigital.es/ojs/index.php/tonos/article/view/20
73. Polovina, Nina. *Lingvističi pristup konceptu žene.* Beograd: Zadužina Andrejević. 2010.
74. Prćić, Tvrtko. Mali englesko-srpski rečnik pragmatičkih termina. U: *Diskursi i diskursi*. Zbornik u čast Svenki Savić. Urednica Vera Vasić. Novi Sad: Filozofski fakultet. 399-415. 2010.
75. Radić, Jovanka. Rod u prirodi, gramatici i društvu. U: *Glasnik Etnografskog instituta* SANU LVIII (1) 2010: 113-125.
76. Radić-Bojanić, Biljana. *Neko za chat? Diskurs elektronskih ćaskaonica na engleskom i srpskom jeziku*. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2007.
77. Radovanović, Milorad. *Sociolingvistika.* Novi Sad: IK Zorana Stojanovića. 2003.
78. Rajić, Ljubiša. Gradski govori. U: *Govor Novog Sada*. Sveska 1: Fonetske osobine. Lingvističke sveske 8 (ur. Bošnjaković, Žarko). Novi Sad: Filozofski fakultet. 2009: 31-46.
79. Real Academia Española. *Diccionario de la lengua española*. [Dostupno na: http://lema.rae.es/drae/?val=insultarposlednji put posećeno 14.IX 2012.]
80. Reyes,Graciela. *El abecé de la pragmática*. Madrid: Arco Libros. 2000.
81. Ristić, Stana. Diskurs psovki u srpskom jeziku. *Diskursi i diskursi*. Zbornik u čast Svenki Savić. Urednica Vera Vasić. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2010: 195-213.

82. ----------. Ekspresivna leksika u najnovijem omladinskom žargonu i savremenom srpskom jeziku. *Naš jezik.* XXXIII/3-5: 259-271.
83. Rodríguez Ponce, María Isabel. Apreciaciones sobre elementos valorativos y usos faticos en el estilo comunicativo juvenil. En: *Revista de lingüística*. Vol. 24, 2012: 7-21
84. Rusimović, Tanja. *Upotreba žargonizama umesto opisnih prideva u govoru gimnazijalaca u Vranju*. Kragujevac: Nasleđe 15/2. 2010: 161-172.
85. Sanmartín Sáez, Julia. *Diccionario de argot*. Madrid: Espasa Calpe S.A. 2003.
86. Savić, Svenka i Mitro, Veronika. *Psovka u srpskom jeziku*. Novi Sad: Futura publikacije. 1998.
87. Serl, Džon. Govorni činovi. *Ogledi iz filozofije jezika*. Prevod: Mirjana Đukić. Nolit: Beograd. 1991.
88. Stenström, Anna-Brita. Taboo words in teenage talk: London and Madrid girls' conversations compared. *Spanish in Context* 3 2006: 115-138.
89. Stenström, Anna-Brita and Anette Myre. Jørgensen. La función fática de los vocativos en la conversación juvenil de Madrid y Londres. In *Actas del III Congreso EDICE*. 2008.
90. Stenström, Anne-Brita, and Anette Myre Jørgensen. ¿Una cuestión de cortesía? Estudio contrastivo del lenguaje fático en la conversación juvenil. *Special Issue of Pragmatics 2008: 18:4*.
91. Stojanović, Darko. Učtivost u nemačkom i japanskom jeziku. U: *Komunikacija i kultura online*: godina II, broj 2. 2011: 324-371.
92. Stojanović, Smiljka. Mocija roda u funkciji emancipacije. U: *Srpski jezik* XI/1-2. 2006: 285-307.
93. Terić, Gordana. Apelativi i honorifici u italijanskom jeziku. U: *Anali Filološkog fakulteta* br. 20. 2000: 453-467.
94. Trifunović, Vesna. Formiranje socijalnih tipova u teoriji Orina Klapa. U: *Glasnik Etnografskog instituta SANU* 55.1. 2007: 125-139.
95. Vasić, Vera (ur.). *Diskursi i diskursi*. Novi Sad: Filozofski fakultet. 2010.
96. Yule, George. *Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press. 1996.
97. Zimmerman, Klaus. La variedad juvenil y la interacción verbal entre jóvenes. En: F. Rodríguez. *El lenguaje de los jóvenes*, Barcelona: Ariel, 2002.
98. ----------Constitución de identidad y anticortesía verbal entre los jóvenes masculinos hablantes de español. En Diana Bravo (ed.). *Actas del primer coloquio del programa EDICE*. Estocolmo. 2003:47-59. [Dostupno na:
99. http://www.ispla.su.se/gallery/bilagor/1coloquioEDICE.pdf poslednji put posećeno 14.IX 2012.]
100. ---------- Construcción de la identidad y anticortesía verbal. Estudio de conversaciones entre jóvenes masculinos. En Diana Bravo (ed.). *Estudios de la (des)cortesía en español. Categorías conceptuales y aplicaciones a corpora orales y escritos*. Buenos Aires. 2005: 245-271.
101. Šipka, Danko. *Rečnik opscenih reči i izraza*. Novi Sad: Prometej. 2011.

Korpus

1. *Apsolutnih 100*. Srđan Golubović. 2001.
2. *S/kidanje*. Kosta Đorđević. 2013.
3. *Šišanje*. Stevan Filipović. 2010.
4. *Vir*. Bojan Vuk Kosovčević. 2012.
5. *1 na 1*. Mladen Matičević. 2002.
6. *Sedam i po*. Miroslav Momčilović. 2006.

7. *Kad porastem biću kengur.* Radivoje Andrić. 2004.
8. *Munje!* Radivoje Andrić. 2001.
9. *Tilva roš.* Nikola Ležaić. 2010.
10. *Klip.* Maja Miloš. 2012.
11. *Artiljero.* Srđa Anđelić. 2012.
12. *Barrio.* Fernando León de Aranoa. 1998.
13. *7 vírgenes* Alberto Rodríguez. 2005.
14. *El castigo*. Miniserie. Daniel Calparsoro. 2008.
15. *Mentiras y gordas.* Alfonso Albacete y David Menkes. 2009.
16. *Fuga de cerebros.* Fernando Gonzales Molina. *2009.*
17. *Pagafantas.* Borja Cobeaga. 2009.
18. *Yo soy la Juani. Bigas Luna. 2006.*
19. *Segundo asalto.* Daniel Cebrian. 2005.
20. *Tres metros sobre el cielo.* Fernando Gonzales Molina 2010.
21. *Tengo ganas de ti.* Fernando Gonzales Molina. 2012.
22. *El patio de mi cárcel.* Belén Macías. 2008.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

Докторски рад кандидаткиње Сање Маричић на тему **“ИНТРАГРУПНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ МАРКЕРИ ЗА ОСЛОВЉАВАЊЕ И ИМЕНОВАЊЕ У (ИН)ДИРЕКТНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ ШПАНСКЕ И СРПСКЕ ОМЛАДИНЕ“** нуди детаљан теоријски оквир за урбану социолингвистичку анализу и анализу жаргона младих. Имајући у виду ефемерност жаргона, који брзо застарева, али подједнаком брзином настаје и његов подмладак, сврха овог рада је да контрастивном анализом примера из шпанског и српског језика допринесе комплетирању тренутне језичке слике света и реалног стања у језику и на тај начин пружи свој допринос изучавању жаргона и пружи подстицај за даља проучавања овог вида људске креативности. Како проучавање жаргона неминовно доводи до сазнања о друштву или групи која тај жаргон ствара, жаргон није тема искључиво лингвистичких, већ и психолошких и социолошких истраживања. Стога резултати ове докторске дисертације могу понудити податке и закључке које значајно обогаћују теоријске моделе који се односе на различите аспекте друштвеног устројства одређених друштвених и говорних заједница.

На основу наведених података о кандидаткињи, Комисија констатује да је кандидаткиња САЊА МАРИЧИЋ подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема “ИНТРАГРУПНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ МАРКЕРИ ЗА ОСЛОВЉАВАЊЕ И ИМЕНОВАЊЕ У (ИН)ДИРЕКТНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ ШПАНСКЕ И СРПСКЕ ОМЛАДИНЕ“ подобна за израду докторске дисертације у

области СОЦИОЛИНГВИСТИКЕ, ПРАГМАТИКЕ, АНАЛИЗЕ КОНВЕРЗАЦИЈЕ И ХИСПАНСКЕ ЛИНГВИСТИКЕ.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је проф. др ЈЕЛЕНА ФИЛИПОВИЋ подобна за менторку предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидаткиње САЊЕ МАРИЧИЋ и предложене теме докторске дисертације

“ИНТРАГРУПНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ МАРКЕРИ ЗА ОСЛОВЉАВАЊЕ И ИМЕНОВАЊЕ У (ИН)ДИРЕКТНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ ШПАНСКЕ И СРПСКЕ ОМЛАДИНЕ“

а да се за менторку именује проф. др Јелена Филиповић, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ЧЛАНИЦЕ КОМИСИЈЕ

проф. др Јелена Филиповић, редовна професорка

др Ана Кузмановић Јовановић, доценткиња

др Ивана Вучина Симовић, доценткиња